

mændene under lige Billaar med Andre, det vil sige med „disse Andre“, der ere ligesaa flertal stillede som Embedsmændene med Hensyn til ikke at kunne samle Fornue. Derhos er der henvisst til det for Embedsstanden besparende Forslag om Bestallingsgebyrs og Rangskatts Afkaffelse. Disse enkelte Anbefalingsgrunde skal jeg tillade mig noget nærmere at behøje. Jeg vil indrømme, at det jo nok kan gjøre nogen Forandring for Præsterne, især for dem, som have en Formand at pensionere, om nærværende Forslag bliver vedtaget; men jeg vil dog bede de Herrer betænke, at Forslagets Bestemmelser ville være overordentlig besværlige for Præsterne i Almindelighed. Den Fordeel, som Standen i Almindelighed kjøber sig, nemlig den at blive fri for at pensionere en Formand, kan ikke taale Sammenligning med de Byrder, som til Gjengjæld paalægges den. Man maa nemlig vel lægge Mærke til, at Præsterne i Almindelighed netop begynde smaat, begynde med ganske smaa Midler, men med overordentlig store Udgifter (Modsigelse). So, til Avlingen. Naar nemlig en Præst skal sætte Bo og drive en Avling, maa han have en ganske god Capital at stille i den. Hvad angaaer Lempeligheden, da kan jeg jo ikke negte, at Forslaget kan være meget lempeligt for Statskassen, men det vil sandelig ikke blive lempeligt for Statsembedsmændene, der skulle af med Procenterne, som jeg skal komme nærmere til. Hvad nu Billaarene angaaer, saa er der ganske vist allerede nu en stor Lighed i Billaar tilstede imellem Embedsmænd og andre Statsborgere; thi det staaer jo enhver Mand frit for at kjøbe sig en Livrente. Mig forekommer det imidlertid, at ifølge Forslaget ville Billaarene tværtimod blive mere ulige. Det forekommer mig ganske klart. Den Mand, der ikke er Embedsmand, kan jo efter frit Valg kjøbe sig en Livrente; men naar han befinder sig i en Stilling som den, hvori Størstedelen af Embedsmændene befinder sig, hytter han sig sandelig nok for at gjøre det; thi han har ikke Naad dertil. Embedsmændene er derimod nødsaget til at affee en Deel af sine Indtægter for at kjøbe en Livrente, en Deel, der af den ærede Debfører endogsaa er bleven kaldt yderst ringe; mig forekommer den in-

genlunde ringe. Med Hensyn til den Lettelse der skulde finde Sted som Følge af Bestallingsgebyrets Afkaffelse, maa jeg dog bemærke, hvad der vil være de fleste bekendt, at Bestallingsgebyret egentlig aldrig har været saa trykkende (Modsigelse), ikke saa meget trykkende; thi der er mange Embedsmænd, som ere blevne frie for det, og i alt Fald er det ofte blevet fordeelt paa mange Aar (Modsigelse); ja, for Nogle har Bestallingsgebyret maaskee været trykkende; men Mange ere dog blevne fritagne for at erlægge det; idetmindste har jeg ofte hørt det anføre. Hvad dernæst angaaer Lempelserne med Hensyn til Rangskatten, da ere de sandelig ikke store. De færreste Embedsmænd komme højere op end i 4de Rangklasse. Fjerde Klasse betaler årligt i Rangskat 24 Rd., 5te Klasse betaler 18 Rd., 6te Klasse betaler 15 Rd., 7de Klasse betaler 12 Rd., 8de Klasse betaler 8 Rd., og 9de Klasse betaler 6 Rd. Det er saaledes ikke nogen stor Lettelse, at en Mand bliver fritagen for at svare en Skat, varierende mellem 24 og 6 Rd. om Aaret, især naar han paa den anden Side af sin Lønning maa affee 6 pCt., f. Ex. 120 Rd. af en Lønning paa 2,000 Rd. Hvad jeg nu vil bede det ærede Thing holde for Die, er, at Forslaget egentlig gaaer ud paa, at Embedsmændens Gjertning bliver et dagligt Slid og Slæb for det daglige Brød under idelige Næringsforger. Saaledes vil det gaae, hvis Embedsmændene skal lide et saa stort Afdrag, medens Følgen af, at Systemet slaes fast, paa den anden Side vil blive, at man kommer til at give dem ligesaameget til, ja maaskee mere end det, man tager fra dem, og saa spørger jeg: Hvad er der da i det Hele vundet ved Forslaget? Gaaer Forslaget igjennem, er det min Mening, at det vil virke skadeligt paa Embedsstanden, og det vil være sørgeligt. Der er ikke Mange, ja der er maaskee ikke en Eneste, her i Thinget, som kan mindes Andet, end at den danske Embedsstand staaer som en hæderlig Stand, uberørt og utilgængelig for Fristelser; jeg taler ikke om politiske Fristelser; thi dem have sagtens Mange været berørte af. Man gjøre saadanne Indskrænkninger som de paatænkte, og man vil nok faae at see, hvad det fører til.